

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 10ης Ιανουαρίου 1995 *

Στην υπόθεση C-1/94 S-A,

Dupret SA, εταιρία βελγικού δικαίου ευρισκόμενη σε πτώχευση, εκπροσωπούμενη από τον σύνδικο της πτωχεύσεως Georges-Albert Dal, δικηγόρο Βρυξελλών, 18, rue de l'Aurore, 1050 Bruxelles,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον S. Van Raepenbusch, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση άδειας πραγματοποιήσεως κατασχέσεως στα χέρια της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn και C. Gulmann, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, K. N.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Κακούρη, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward (εισηγητή),
A. M. La Pergola και J.-P. Puissochet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz

γραμματέας: R. Grass

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Ιουνίου 1994, ο Georges-Albert Dal, δικηγόρος Βρυξελλών, ενεργών ως σύνδικος της πτωχεύσεως της SA Dupret, εταιρίας βελγικού δικαίου, ζητεί, επικαλούμενος το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Πρωτόκολλο), την άδεια να προβεί σε κατάσχεση στα χέρια της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων των ποσών που οφείλει η Επιτροπή στο Βελγικό Δημόσιο ως μισθώματα μέχρι το ποσό της απαιτήσεως που έχει η εν λόγω εταιρία κατά του Βελγικού Δημοσίου, σύμφωνα με την απόφαση του tribunal de première instance de Bruxelles, της 26ης Νοεμβρίου 1990.
- 2 Κατά το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου, «τα περιουσιακά στοιχεία και τα στοιχεία ενεργητικού των Κοινοτήτων δεν δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο οποιουδήποτε αναγκαστικού μέτρου διοικητικής ή δικαστικής αρχής, άνευ αδείας του Δικαστηρίου». Σκοπός της διατάξεως αυτής είναι να αποφευχθεί το ενδεχόμενο παρακωλύσεως της λειτουργίας και της ανεξαρτησίας των Κοινοτήτων.

- 3 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου (βλ., μεταξύ άλλων, διάταξη της 17ης Ιουνίου 1987 στην υπόθεση 1/87 S-A, Universe Tankship κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 2807, και απόφαση της 29ης Απριλίου 1993 στην υπόθεση C-182/91, Forafrique Burkinabe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-2161) προκύπτει ότι, όταν ένας πιστωτής ζητήσει από το Δικαστήριο την άρση της κατά το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου ασυλίας και το ενδιαφερόμενο κοινοτικό όργανο δηλώσει ότι δεν έχει αντιρρήσεις για το συγκεκριμένο αναγκαστικό μέτρο, η αίτηση άδειας δεν έχει πλέον αντικείμενο και δεν χρειάζεται να εξεταστεί από το Δικαστήριο.
- 4 Εν προκειμένω η Επιτροπή δήλωσε, με τις παρατηρήσεις που κατέθεσε στο Δικαστήριο στις 7 Ιουλίου 1994, ότι δεν έχει αντιρρήσεις κατά του αναγκαστικού μέτρου για το οποίο ζητεί την άδεια η αιτούσα.
- 5 Κατά συνέπεια, η αίτηση άδειας δεν έχει αντικείμενο.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

- 1) **Καταργείται η δίκη.**
- 2) **Κάθε διάδικος φέρει τα έξοδά του.**

Λουξεμβούργο, 10 Ιανουαρίου 1995.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias